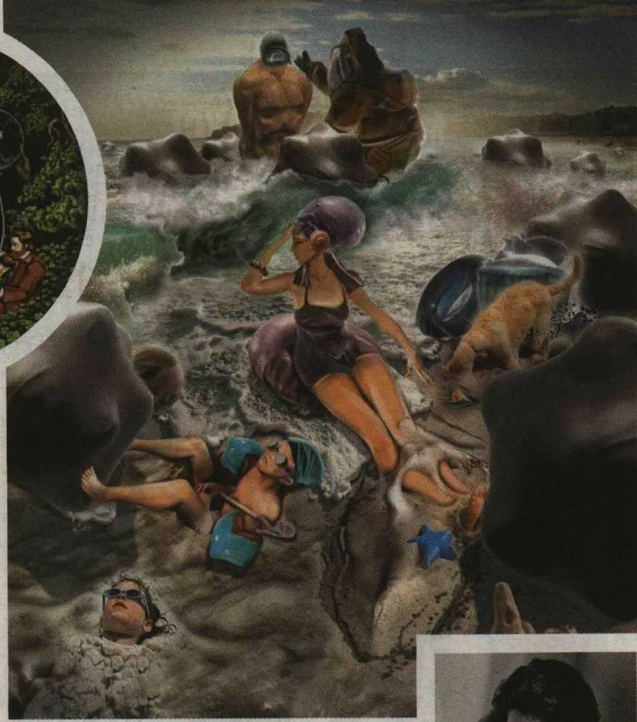

Fantastik bir evrenden çıkça da gerçek dünyanın hikâyeleri

Mitoloji, masallar, Sanayi Devrimi ve distopyadan esintiler taşıyan dijital resimleriyle dikkat çeken sanatçı **Ansen**'in x-ist'te açtığı 10. kişisel sergisi 'Reunion', insanın doğanın görkemli duruşu karşısındaki çaresizliğini, doğanın insan tarafından uğradığı tahribatı ve insanların doğadan bağımsız hallerini araştırıyor. **Ansen**, "Biriktirdiğim ne varsa onları yeniden karşıma aldım, onlarla hesaplaştım ve yeniden izleyiciyle paylaşmak istedim. Bu sergi, konuları fantastik bir evrenden çıkça da gerçek dünyanın hikâyelerini anlatıyor" diyor.

EGE İŞİK ÖZATAY
isik.ege@gmail.com

Serginin başlığı 'Reunion', 'yeni-den birleşme, toplanma, anma toplantısı' gibi anlamlara geliyor. Başlık sizin için tam olarak neyi işaret ediyor? İçinden geçtiğimiz salgın günleri durup hatıralarımıza bakmaya, belki zamanla kaybolmuş parçalarımızı yeniden keşfetmeye vesile oldu.

10. kişisel sergim olmasının getirdiği bir yaklaşımla, bugüne kadar biriktirdiğim ne varsa onları yeniden karşıma aldım, onlarla hesaplaştım ve yeniden izleyiciyle paylaşmak, hatırlatmak istedim. Bu bağlamda içeriğin de kapsayıcı ve çok yönlü bir manası var 'Reunion'da. Temelinde insan ve güç odaklı olan yapıtlarımın, yer yer farklı anlatımsal yönlerini izleyici görebilir. Yapıtlar her ne kadar retrospektif ile bir araya gelse de her biri 2020-2021 ürünleri. Bu çalışmalar zaman içerisinde geliştirdiğim üslubun örneklerinden izler taşır. Böylelikle izleyici için baş-

langıcından bugüne farklı noktalara varan yapıtların her birini bir sergide görmüş oluyor. Bu sergi konuları fantastik bir dünyadan çıkça da gerçek dünyanın hikâyelerini anlatıyor. Dolayısıyla uzak ve yakın tarihten besleniyor. Konusu, formal ve plastik yapısı saldırgan bir anlam taşısa da dışadönük bir sergi.

■ İşleriniz sergi mekânına nasıl yerleşti? Birbirleriyle iletişim halinde, birbirlerini tamamlar nitelikte ortak bir hikâyeye anlatıyorlar mı?

'Reunion', tematik bir sergi değil. Tematik kurgular, benim bakış açımına göre zorlama yapıtların ortaya çıkmasını tetikler. Çünkü bir söz bazen bir örnekle manasını güçlendirirken, birkaç örnek olayın dışında zorlama bir tekrara götürür. Bu sebeple benim yapıtlarımın her biri tek durur, yanındakinin sözünü taşıma gayesi gütmmez. Her biri 'stand alone' yapıtlardır. Daha önceki sergilerimde de bu durum böyleydi... Buradaki amaç, 10. kişisel sergimin geriye dönük toplam bir hesaplaşma sürecini oluşturmak ve bunu tekrar sanat-

severlerle paylaşmak ve hatırlatmaktır.

■ Nasıl bir teknik kullandınız, üretim süreciniz nasıl gelişti?

'New media' sanatını meydana getiren unsurları kullanan ancak meselesini sanatımda dert etmeyen bir sanatçıyım, bu ayrımı netleştirmek isterim. Benim için haliyle dijital araç ve gereçler yeni bir sanatsal, plastik fikrinin ve üslubun kendi özgünlük anlayışım içerisinde yeni bir dil oluşturma fırsatı anlamına geliyor. Sadece teknolojinin getirileri ile değil klasik tarz ve malzemeleri de katarak bir sentez oluşturduğumu da belirtmek isterim. Dijital üretime gelene kadar dışarıda oluşturduğum sahneler, nesnelere ve bunları bilgisayar ortamında diğer ihtiyaçlarla karıştırarak, yer yer farklılaştırarak, ihtiyaca göre değerlendirerek sanat üretimimi gerçekleştiriyordum. Dijital alanın sağladığı yeni süreçte de önceden edindiğim tecrübenin tabii ki yaratım sürecime olumlu katkıları var; izleyiciye ulaşma, sanatımın izlenmesi gibi şartlara sürekli adapte olabilen bir ifade yöntemi geli-

tirdiğim için ciddi avantajlarını görmekteyim.

Sergideki özellikle 'Natural Things Institute' isimli yapıttaki tulumlu iki figürü, baştan aşağıya lateks eldiven ve bu eldivenler içerisinde yerleştirdiğim birtakım nesnelere oluştururdum. Ortaya çıkan genel formdan farklı pozlar çekerek dijital ortamda bir 'hibrit' form oluştururdum, bazı temizlik malzemelerinin farklı şişe ve kapak tasarımları da bu tür kurguları, sahneleri tasarlamamızda size engin bir imkân sağlıyor. Bu durumun manasallık anlamında da içerik-form ilişkisine bir birlik sağlamış olduğunu düşünüyorum. Fütüristik bir evren neredeyse her anlamıyla kendini hissettiriyor, bu durum tıbbi araç gereçlerin katkısıyla zenginleşebiliyor. Buna benzer nesnelere birçok ütöpik veya distopik kurgusal yapımda rastlarız, bu anlamda da pandemi için kullanılan yahut kullanılmış tıbbi araç gereç fazlalığı bu tür yapıtların oluşumunda ayrıca lokomotif hareket de yaratıyor.

■ Çalışmalarınızın izleyiciye anlattığı hikâyelerden bahsedelim mi? 'The Intersection Set' mesela; kim onlar, çarkların altında oturan kadın ve erkek ne konuşuyor?

Aslında onlar konuşmuyorlar, şaşkınlıkla izleyiciye bakıyorlar. 'The Intersection Set' bir 'Cennetten kovuluş' hikâyesinin güncel versiyonu. Yani o iki kişi 'Adem ve Havva'yı temsil ediyor. Düstükleri de aslında dünya yüzeyi. Peki, nereden düşünüyorlar? Aslında kendi oluşturdukları yapay cennetten kendilerini kovdular ve tabiri caizse popo üstü çakılıyorlar. O kovuldukları ütopya artık distopya olmuş. Sanayi Devrimi'nin yaşandığı dünyada, bisikletleriyle yolun kenarından yeşillik düşüp oturup kalıyorlar. Bu hal bir anlamda, bizim şu anki durumumuzu sembolize ediyor. Çarklar döndükçe ortada kesişenler beliriyor, tazi sürüşü ve bir ceylan var... Eninde sonunda bir tazi ceylan yakalıyor o döngüde, doğa her zaman bildiği üstünlüğünü koruyor ve kuruyor üzerimizde. Bu yapıt bunu özetliyor.

■ Salgın süreci sizi sanatçı olarak nasıl etkiledi?

Sanatçı olarak, salgın süreci bana özel bir üretim imkânı sunmadı, çünkü ben halihazırda öz disiplini yüksek bir sanatçıyım. Dışarıda çok vakit geçirmeyi seven biri değilim. Herkesin eve kapandığı bir dönem benim için ayrıcalıklı bir dönem olmadı, çünkü ben zaten vaktimin çoğunu atölyede çalışarak geçiriyordum. Umarım eski normale en kısa zamanda geçer; özgür ve sağlıklı eski günlerimize nispeten de olsa kavuşuruz.

Ansen'in 'Reunion' başlıklı, 6 Mart'a kadar Galeri x-ist'te görülebilir.